

Χαρά Γιαννακοπούλου

η τρίτη εσχιά

The title 'η τρίτη εσχιά' is rendered in a large, white, stylized font. The word 'εσχιά' is significantly larger than 'η τρίτη'. A small white icon of a person running is positioned to the right of the word 'εσχιά'. The background features faint white line art of a fence and laundry hanging on a line.

Συλλογή
κύκνοι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΥΚΝΟΙ

Η Τρίτη Ευχή

ΧΑΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1972. Έχει μεταφράσει πολλά βιβλία και έχει γράψει λιγότερα. Ιδού, λοιπόν, τα λιγότερα: *Λητώ* (1998), *Η Ιστορία μιας Ιστορίας* (1999), *Το Νησί που Ταξιδεύει* (2000) και *Μπλιαχ!* (2005), που είναι μυθιστορήματα για εφήβους. Επίσης, τα παραμύθια *Παιχνίδι με το Πιάνο* (2007), και *Η Απέναντι Μοναξιά* (2002), που της χάρισε και το βραβείο του Κύκλου Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου.

Της αρέσει η μουσική, η μαγειρική, τα έντομα, η μελαγχολία, τα βιβλία, ο καφές, τα ταξίδια (έχει ένα σακίδιο που ονομάζεται Οδυσσέας) και όλο λέει πως θα μεταναστεύσει άλλη μια φορά.

ΧΑΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η Τρίτη Ευχή

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΥΚΝΟΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλληση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Κύκνοι – 77

Χαρά Παννακοπούλου, *Η Τρίτη Ενχή*

Υπεύθυνη εκδοτικού τμήματος: Βασιλική Παννέλη

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Πέτρος Μπουλούμπασης

Σχεδιασμός σειράς: polka dot design

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Δ. Μάστορης

Φιλμ-μοντάζ: Μαρία Ποινού-Ρένεση

Copyright© για την εικονογράφηση του εξωφύλλου Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), Αθήνα, 2009

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Χαρά Παννακοπούλου, Αθήνα, 2008

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάιος 2009

KET 6508 ΚΕΠ 433/09

ISBN 978-960-16-3152-3

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στη Πάνια

1.

ΗΠΟΛΗ ΛΕΓΟΤΑΝ ΤΡΙΤΗ ΕΥΧΗ και ήταν φρέσκια. Όταν ήλέμε φρέσκια, εννοούμε «του κουτιού», σαν τούρτα σοκολάτα που σου σπάει τη μύτη και κάνει τα σάλια σου να τρέχουν ακατάσχετα στο σαγόνι σου με το που ξεσκίζεις την κορδέλα και ανοίγεις το κουτί του ζαχαροπλαστείου. Ήταν ηλιόλουστη λες και χειμώνας δεν κατοικούσε ποτέ εκεί, ήταν μικρή, ήταν πεντακάθαρη, ήταν περιποιημένη, πράσινη, καλοκουρεμένη, φρεσκοξυρισμένη, καλοσιδερωμένη, χαμογελαστή, αστραφτερή, πολύχρωμη, ήσυχη... Με λίγα λόγια ήταν ΑΦΥΣΙΚΗ.

Ο Ερμής, ο μπαμπάς του (ο Αλκιβιάδης) και η Λίλα (η μητριά του Ερμή που ο ίδιος αποκαλεί Μπάμα) στο χιλιοφορτωμένο καινούριο αυτοκίνητο που τους έχει παραχωρήσει το Υπουργείο, καταφθάνουν στην είσοδο της πόλης. Έχουν καβαλήσει βουνά και βουνά, έχουν διασχίσει γέφυρες, έχουν περάσει μέσα από καταπράσινα λιβάδια και ατέλειωτους αυτοκινητόδρομους. Κι ο Ερμής έχει σκυλοβαρεθεί, έχει μουτρώσει και είναι απύθμενα θλιμμένος. Άφησε πίσω τους φίλους

του και τη γειτονιά του, στην πόλη που πάντα του άρσεσε τόσο πολύ. Υπέμεινε ώρες ολόκληρες ακατάσχετης ανόητης φλυαρίας εκ μέρους της Μπάμιας που, παρέα με το βουητό του ανέμου, την ταχύτητα και το θόρυβο του αυτοκινήτου, δεν έλεγε να βουλώσει το στόμα της που, συντονισμένο με τα χέρια, ανοιγόκλεινε φτύνοντας ανελέητα ενθουσιώδεις βλακείες, οι οποίες με τη σειρά τους έκαναν γκελ στα παράθυρα και επέστρεφαν μεγεθυμένες στα ταλαίπωρα αυτάκια του. Βαριόταν, νύσταζε, κατουριόταν, πεινούσε, είχε πιαστεί, το στόμα του είχε ξεραθεί, θρηνούσε τη χαμένη του παιδική ηλικία που άφησε κάπου τριακόσια χιλιόμετρα πίσω και ήθελε να ανοίξει το κάθισμα να τον καταπιεί. Αλλά σύντομα θα έφταναν. Είχαν ήδη περάσει την πρώτη πινακίδα που τους συμβούλευε να μη χάσουν τη στροφή στα πεντακόσια μέτρα. Τα πεντακόσια μέτρα πέρασαν, τη στροφή για «Τ. Ε.», όπως έλεγε η πινακίδα, δεν την έχασαν, χώθηκαν στο γεμάτο παραράξενες στροφές τούνελ στο οποίο οδηγούσε και όταν ύστερα από κάμποσα απελπιστικά ημισκόταδα έφτασαν στην άλλη άκρη του, αντίκρισαν για πρώτη φορά τη νέα τους κατοικία. Απλωνόταν ηλιόλουστη κάτω από τα πόδια και τις ρόδες τους σαν σκηνικό του Χόλλυγουντ, μικρή, πεντακάθαρη, περιποιημένη, πράσινη και τα λοιπά. Η Μπάμια από μπροστά άρχισε να χοροπηδάει στο κάθισμα και να χειροκροτεί σαν εκπαιδευμένη φώκια που θα έκανε τα πάντα για μια σαρδελίτσα. Ο Αλκιβιάδης χαμογέλασε διακριτικά κάτω από το μουστάκι του. Και ο Ερμής απλώς ξέρασε. Πολύ θα ήθελε να το είχε κάνει επίτηδες, αλλά αν το είχε κάνει επίτηδες θα είχε επιλέξει προσεκτικά το στόχο του, ώστε να μην πατήσει αργότερα για πρώτη φορά το πόδι του στο νέο του υπνοδωμά-

τιο με ένα παπούτσι γεμάτο υπολείμματα χτεσινού σάντουιτς με τόνο. Έτσι έχασε τη λεπτομερή παρατήρηση της θέας από ψηλά, το φιδίσιο ποταμάκι που έκοβε την πόλη στα δύο, τα τακτικά βαλμένα πολύχρωμα σπίτια, το αγέρωχο Μέγαρο Διοίκησης που έστεκε στη μέση της απεγάδιαστης κεντρικής πλατείας, το πάρκο με τα ψηλά και τα κοντά δέντρα, τους ευθυγραμμισμένους ασφαλείς δρόμους, τους πεζόδρομους με τα καταστήματα, καθώς και πολλά άλλα που ούτε οι κηδεμόνες του κατάφεραν να δουν εκείνη τη στιγμή, μιας και οι ενθουσιώδεις τσιρίδες της Μπάμπιας μετατράπηκαν σε σπαραγμούς αηδίας και ο Αλκιβιάδης αναγκάστηκε να ανοίξει όλα τα παράθυρα συν μία πόρτα μέχρι να διανύσουν τα διακόσια μέτρα που απόμεναν έως το στόχο τους: το γαλάζιο σπίτι της οδού Πανδαισίας.

Όταν έφτασαν, λοιπόν, έγινε το αναπόφευκτο πλυντήριο του αυτοκινήτου, των παπουτσιών του Ερμή και των μαλλιών της Λίλας (γιατί υποστήριζε πως είχαν αρπάξει μυρωδιά από το περιεχόμενο του στομάχου του) και όλοι στρώθηκαν στο σπίτι να ξεπακετάρουν και να φλυαρήσουν. Ο Αλκιβιάδης επέμενε ότι όλα ήταν τέλεια, η Λίλα ότι όλα ήταν σούπερ τέλεια. Κι ο Ερμής έχασε τα μισά γιατί δυνάμωσε πολύ τη μουσική στ' αυτιά του και έμεινε να τους χαζεύει να εκτελούν τον παρανοϊκό χορό τους από χειρονομίες και γκριμάτσες, υπό τους ήχους του αγαπημένου του συγκροτήματος, των *Ελεεινών Παστουρμάδων*.